

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 9 marca 2023 r.,
w sprawie **M. Ł.**
skazanego z art. 207 § 1 k.k.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce
z dnia 21 września 2022 r., o sygn. akt II Ka 212/22,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Przasnyszu
z dnia 18 marca 2022 r., sygn. akt II K 49/20,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 18 marca 2022 r., sygn. akt II K 49/20, M. Ł. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano pod dozór kuratora.

Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w Ostrołęce, wyrokiem z dnia 21 września 2022 r., sygn. akt II Ka 212/22, utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku wniosła obrońca, zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 207 § 1 k.k. oraz prawa procesowego - art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 § 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 § 2 k.p.k., art. 5 § 1 k.p.k.

W konkluzji kasacji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, prokurator, uznając ją za niedopuszczalną z mocy ustawy, wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja wywiedziona na korzyść skazanego jest niedopuszczalna i jako taka podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

W niniejszej sprawie M. Ł. został prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oczywistym więc jest, że nie zaistniały warunki umożliwiające wniesienie na jego korzyść kasacji przez stronę z powodu innych uchybień niż wymienione w art. 439 k.p.k. W kasacji wniesionej przez obrońcę - co wynika wprost z treści postawionych w niej zarzutów, jak i jej części motywacyjnej - nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

W świetle jednoznacznej dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. wniesiona kasacja jest niedopuszczalna, co zgodnie z powołanymi na wstępie przepisami skutkowało pozostawieniem jej bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego - art. 637a k.p.k. w zw. z art.637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. - kosztami postępowania kasacyjnego.

ał